

1) I den under *nr. 1* foreslåede affattelse af lovens § 17 ændres i *stk. 1, 1. linje*, ordene „Inden for undervisningsvirksomhed“ til: „I undervisningsøjemed“, og i *5. linje* ændres ordet „undervisningsvirksomhed“ til: „undervisningsøjemed“.

Af *ministeren for kulturelle anliggender*, tiltrådt af et *flertal* (udvalget med undtagelse af Svend Andersen (Rosk. a.) (FP), H. C. Hansen (FP), Mette Madsen (V) og Waldorff (VS)):

2) I den under *nr. 1* foreslåede affattelse af lovens § 17 affattes *stk. 3* således:

„*Stk. 3.* Vederlagskravet kan kun gøres gældende gennem en af ministeren for kulturelle anliggender godkendt fælles forhandlings- og opkrævningsinstitution, som repræsenterer de ophavsmænd, udøvende kunstnere og fremstillere af grammofoonplader, hvis værker og præstationer indgår i de i *stk. 2* nævnte radio- eller fjernsynsudsendelser. Ved godkendelsen skal det påses, at institutionen ifølge sine vedtægter er forpligtet til at varetage rettigheder i medfør af bestemmelsen i *stk. 2* for enhver ophavsmand, der godtgør at have krav på vederlag efter den nævnte bestemmelse.“

Til § 2.

3) Paragraffen affattes således:

„§ 2.

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 1977.

Stk. 2. Forslag til revision af loven fremsættes for folketinget senest i folketingsåret 1981-82.“

Bemærkninger.

Til nr. 2.

Under folketingsudvalgets behandling af lovforslaget har det været påpeget, at formuleringen af lovforslagets *stk. 3*, hvorefter vederlagskravet kun kan gøres gældende gennem organisationer, der er godkendt af ministeren for kulturelle anliggender, kunne lede til den misforståelse, at lovforslaget tilsignede at gøre medlemskab af en bestemt faglig organisation til en forudsætning for,

at den enkelte rettighedshaver kunne få del i de efter § 17, *stk. 2*, udbetalte vederlag.

Ændringsforslaget tilsigter at præcisere, at formålet med *stk. 3* udelukkende er at sikre, at rettighedshaverne — for at man kan undgå unødige administrationsomkostninger — når til enighed om at oprette et fælles forhandlings- og opkrævningsorgan, således som det f. eks. har været en forudsætning ved den for nylig indgåede aftale om programspredning til de søfarende.

Ministeren for kulturelle anliggender er enig i, at det ligger uden for ophavsretslovgivningens rammer at blande sig i, om og i bekræftende fald hvilke faglige organisationer den enkelte rettighedshaver ønsker at tilslutte sig.

Det er derfor ved ændringsforslaget præciseret, at ministeren for kulturelle anliggender ved godkendelsen af forhandlings- og opkrævningsinstitutionen skal påse, at adgangen til at få vederlagskrav forvaltet gennem institutionen står åben for enhver, der godtgør at have krav på vederlag i medfør af § 17, *stk. 2*, uanset om den pågældende er medlem af en faglig organisation eller ej.

Til nr. 3.

I bemærkningerne til lovforslaget er det fremhævet, at den foreslåede nye lovregulering skal betragtes som en midlertidig ordning.

Man har skønnet det hensigtsmæssigt, at der ved en bestemmelse om revision af loven sikres folketinget mulighed for at bedømme virkningerne af lovreguleringen. Når nyordningen — efter indgåelsen af de nødvendige aftaler — har virket i nogle år.

II. forslag til lov om ændring af fotografi-loven.

Til § 1.

Af et *mindretal* (Svend Andersen (Rosk. a.) (FP) og H. C. Hansen (FP)):

1) I den under *nr. 1* foreslåede § 7 a ændres i *stk. 1, 1. linje*, ordene „Inden for undervisningsvirksomhed“ til: „I undervisningsøjemed“, og i *5. linje* ændres ordet „undervisningsvirksomhed“ til: „undervisningsøjemed“.